

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Γλῶσσα καὶ Γλῶσσαι», γράφει ἡ «Κλειώ», ἐδομησίουσεν ὁ περιφανὴς γλωσσολόγος Μάξ Μύλλερ (καθηγητὴς ἐν Ὁξωνίᾳ) ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἐπιθεωρήσει» σπουδαίαν διατριβὴν, ἐν ἣ συμφολεῦσε τοῖς νέοις νὰ περιθάλπωσι μὲν τὴν μητρικὴν διάλεκτον, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀρελῶσι τῶν λεγομένων παγκοσμίων γλωσσῶν. «Ὁ, τι ἤβηλεν ἡ γλῶσσα, τοῦτο κατέστρεψαν αἱ γλῶσσαι, ἐπὶ λέγει ὁ Μύλλερ. Αἱ γλῶσσαι δὲν συνάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὰ χωρίζουσι πολλῶν μᾶλλον ἢ τὰ ὄρη καὶ αἱ θάλασσαι. Μεγάλῃ πρόληψις εἶνε τὸ λέγειν, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἱερώτερον, οὐδὲν ἀθικτότερον τῆς μητρικῆς γλώσσῃς, καὶ ὅτι μόνῃ τῇ ταύτῃ σπουδὴ εἶνε ἀσφαλὲς τεκμηρίον φιλοπατρίας. Τὴν ὁλοθρίαν ἀρχὴν ἐδέξαντο οἱ πλείστοι τῶν λαῶν τῆς ὑψηλῆς, πλὴν τῶν Ἰαπώνων. Μόνῃ ἡ Ἰαπωνία ποιεῖται ἐντιμὸν ἐξαίρεσιν καὶ κατασχύνει ὅλον τὸν κόσμον. Οἱ Ἰάπωνες συμποσούνται εἰς 35,000,000, ἔχουσι δὲ πολιτισμὸν καὶ φιλολογίαν παλαιότερον τῶν πλείστοι ἐυρωπαϊκῶν λαῶν. Ἀλλ' ἅμα ἐξεγερόμεντες τοῦ ληθάρκου, ἅμα ἰδόντες νέον κόσμον, ἐν ᾧ ἔσταντο ξένοι καὶ ἀγνωστοί, ἐνόησαν ὅτι ἡ γλῶσσά των ὁμοιάζει σφαῖρα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, ἥτις τοὺς κωλύει νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἀλλεῖς πατριῶται, προτιμήσαντες τὴν εὐθυμερίαν τῶν ἐπιγόνων μᾶλλον ἢ τὴν ἀνείσιν καὶ εὐμάρειαν τῶν συγχρόνων, εἰσήγαγον εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῶν καταναγκαστικῶν τὴν μελέτην τῆς ἀγγλικῆς, ὅπως ἡ νέα γενεὰ ἔλθοι εἰς διανοητικὴν ἐπαφὴν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ πρὸς τὰς ἀποικίας ὅλης τῆς ὑψηλῆς. Πρέπει ἄρα γε διὰ τοῦτο νὰ ἀρθῇ τέλεον ἐκ τοῦ μέσου ἡ γλῶσσα ἡ μητρικὴ; «Ἡστοία! πρέπει νὰ μείνῃ καὶ θὰ μείνῃ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας, ὡς οἰκεία καὶ ἱερὰ γλῶσσα τοῦ οἴκου καὶ τῆς ἐστίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῶν παθῶν, καθάπερ ὁ κάτοικος τοῦ Σλέσβιχ Χολατέιν περιθάλπει μὲν ὡς ἱερώτατον κειμήλιον τὴν μητρικὴν γλῶσσαν Moellersprach, ἀνομιλλάται δὲ ἐ

νά παραμορφώσας τὴν ἀλήθειαν, ὁποῖοί εἰσιν οἱ γονεῖς τῶν ἐν τῷ παιδαγωγείῳ παιδευομένων τέκνων.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἡ ἀγγελία τῆς διευθύνσεως τοῦ παιδαγωγείου. Ἡμεῖς δὲ κρίνοντας ἐκ τῶν ἐξαίρετων καρπῶν, οὓς μέχρι τοῦδε τὸ παιδαγωγεῖον τοῦτο παρήγαγεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπ. Μωραΐτου, θεωροῦμεν αὐτὸ ἐκ τῶν ἀρίστων τῶν Ἀθηνῶν παιδευτηρίων, ὅπερ οὐ μόνον ἐφαρμόζει ἐπιτυχῶς τὴν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἀναδιδάσκει τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἐγγύησιν παρέχει αὐστηρᾶς καὶ εὐσυνειδήτου ἐφαρμογῆς τῶν παιδαγωγικῶν κανόνων.

— Ὁ ἐπὶ Ναπολέοντος Γ' περιώνυμος νομάρχης τῶν Παρισίων Haussmann, γράφει ὁ «Αἴων», ἐξέδωκεν εἰς δύο τόμους εἰς 4^{ον}, ὧν ὁ 6^{ος} πλήρης πινάκων, σπουδαιότητην πραγματείας περὶ τοῦ εἰς Παρίσιους διοικητικοῦ ποσίου ὕδατος ἐν ἀντίτυπον τοῦ συγγραμματος τοῦτου πολυτελῶς δεδεμένον ὁ Ὄσμαν ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ Ὁθωνι διὰ τοῦ τότε προσβεβυτοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παρίσιους στρατηγῶν Καλλέργη. Ὁ Καλλέργης, ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, δὲν εὗρε τὸν Ὁθωνα βασιλεύοντα τῆς Ἑλλάδος, ἐδωρήσατο δὲ τὸ πολυτίμον πῶνυμα εἰς τὸν συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἑρμανουὶλ Μανιτάκην. Τοὺς δύο ὅς ὅλας τὰς ἐπιφύεις περιέρχους καὶ διδακτικότητας τῶν τούτων, ἰκανοὺς νὰ χρησιμεύσιν εἰς μελέτας σχετικές περὶ τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ διακεκριμένος ἀξιωματικὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς βουλῆς.

— Ἐπίσης ἡ βουλὴ ἐπλουτίσθη κατ' αὐτὰς καὶ διὰ τῆς πλήρους συλλογῆς τοῦ ἐν Παρίσι ἀπὸ τοῦ 1847 ἐκδομένου Annuaire officiel des Chemins de fer (Ἀθρονητικῆς Επετηρίδος τῶν Σιδηροδρόμων) ἐκ τόμων 32, περιέχοντος δὲ πάσας τὰς ἀπορώσας εἰς τὴν κατασκευὴν, εἰς τὴν χρῆσιν τῶν σιδηροδρόμων, εἰς τὴν τοιαύτην πρὸς αὐτοὺς συνδεόμενα νομοθετικὰ καὶ νομικὰ ζητήματα. Ἡ συλλογὴ αὕτη, ἥτις εἶνε πηγὴ ἀξιόλογος πληροφοριῶν καὶ διδαγμάτων, λίαν χρησίμων ἡμῖν ἦδη, ὅτε, ὡς εὐελπιστοῦμεν, ἔσμεν ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς ἀποκρίσεως σιδηροδρομῶν, ἐδωρήθη τῇ βιβλιοθήκῃ παρὰ τοῦ ἐν Παρίσι κ. Lescann Perdoux, τῆ συστάσει τοῦ κ. E. Chirico.

— Κατὰ τινὰ ἐκθεσιν τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἀγγλοῦ ἀμοστο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[13 Αυγούστου (Πέμπτη) 1881]

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξακολουθεῖ βαδίζων πρὸς τὰ πρό-
σω ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸς κατάληψιν τοῦ δευτέρου διαμερίσμα-
τος, πανταχοῦ γινόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ
ἀγάπης ὑπὸ τῶν κατοίκων. — Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ στρα-
τοῦ τῆς κατοχῆς ὑποστράτηγος Σκαρλάτος Σούτσος, ἅμα
τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς Δομοκόν, ἐξέδοτο τὴν ἐξῆς πρὸς τοὺς
κατοίκους τῆς Θεσσαλίας προκήρυξιν. «Πρὸς τοὺς κα-
τοίκους τῆς Θεσσαλίας. Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, καταλαμβάνω
καθ' ὑψηλὴν βασιλικὴν διαταγὴν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἑλληνι-
κοῦ στρατοῦ τὴν ἑλληνικὴν ταύτην γῶραν, καὶ δέχομαι ἐν
τοῖς κόλποις τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος ὑμᾶς τοὺς κατοί-
κους τῆς Θεσσαλίας, συμπολίτας ἴσους ἐνώπιον τοῦ νόμου
καὶ ἀπολαμβάνοντας τοῦ λοιποῦ, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ
θρησκείας, ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐνομίας. Σύμ-
βολον τῆς ἐννόμου τάξεως, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀποστολὴν
ἔχει καὶ ἤδη νὰ παγιώσῃ αὐτὴν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν
ὑμετέραν εὐμερίαν. Πέποιθα δὲ ὅτι θέλει ἐπὶ τούτῳ τύχει
τῆς συνδρομῆς πάντων ὑμῶν, συμμορφουμένων πρὸς τὰ πα-
ραγγελλόμενα. Μὴ διστάζετε ν' ἀναφέρητε πρὸς ἐμὲ τὰ τυ-
χόν παράπονά σας, καὶ ἔσται βέβαιον ὅτι θέλω φροντίζειν
περὶ τῆς ταχείας αὐτῶν θεραπείας». — Διὰ Β. διατάγμα-
τος ἐν ταῖς καταληφθεῖσαις καὶ καταλαμβανομέναις γῶ-
ραις καταργοῦνται αἱ πρὶν ὑφιστάμεναι δικαστικαὶ ἀρχαί,
ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ οἱ ποινικοὶ δικονομικοὶ
καὶ ἀστικοὶ νόμοι, δημοσιεύεται δὲ καὶ ἰσχύει, ὑπὸ τινος
ἐξαιρέσεως, ὁριζομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, ἡ ἐν
Ἑλλάδι ἰσχύουσα νομοθεσία. Θέλουσι συστηθῇ ἐν αὐταῖς
ἐπὶ τοῦ παρόντος πρωτοδικεῖα, ἅπερ θὰ δικάζωσι καὶ τὰς
ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰρηνοδικεῖα. Αἱ σχέσεις, περὶ ὧν
προεῖδεν ἡ περὶ τῆς παραχωρήσεως σύμβασις δι' εἰδικῶν
διατάξεων, θέλουσι διέπεσθαι καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς
νέας νομοθεσίας, ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ταύ-
της, διατηρουμένων ἐν ἰσχύει τῶν δι' αὐτῆς παραχωρου-
μένων δικαιωμάτων. — Χθὲς συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμ-
βούλιον ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπου ἀπεσφραγι-
σθῆσαν αἱ προσφοραὶ τῶν συναγωνιζομένων διαφόρων ἐται-
ρειῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν σιδηροδρο